

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2.50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Joubert.

„Bizzatok, tietek lesz a siker! Küzdjétek, győzni fogtok!” E szavakkal zárta be élete történetét, ezt a szép és nagy hőskölteleményt a burok fővezére, Joubert tábornok. A fegyvert, melyet kora ifjúságától kezdve a legfélelmeesebb világhatalom ellen mindég győzelemmel forgatott, nem az ellenség, de a halál csavarta ki a kezéből. Nemcsak Palóczyra, de rá is illenek Arany örökszép sorai: „Menj fáradt veterán, egy nemzet látta halálod; kezében karddal harcra eselni dicső.” A sir elfödte a port, de nagy tetteire és törekvéseire már rátette kezét a történelem, hogy átadja a halhatatlanságnak.

Utolsó szavaival is használni akart népének. A haldokló vezérben megszólalt a próféta, ki küzdelem árán győzelmet ígér hazájának. Abban a véres drámában, melynek egyes jeleneteit elfojtott lélekkel lesi egy-két monarcha kivételével az egész világ, bizonyára nehéz helyzete van a parányi hős népnek. Nem lenne csoda, ha a bátrak is elcsüggednének. A lelkek bizalmát akarta utolsó szavaival megedzeni Joubert, mert tudta, hogy hit nélkül nincs erő a küzdelemre, nincs kitartás, nem lehet siker. Bölcs volt életében s bölcs volt halála órájában is, mert a nemzeti bizalmat erősítette.

A bölcsességnek ez a faja, mely a nemzetnek önbizalmat hirdet s küzdelem árán nagyságot és függetlenséget ígér, a magyar államférfiak lelkében nem él, a gondolatvilágukat nem termékenyíti meg. Csak pár éve mondotta nyíltan Tisza Kálmán egyik nagyváradi beszámoló beszédében, hogy a magyar államférfiak közül azok a legnagyobbak, a kik a nemzeti vágyakról és törekvésekről le tudtak mondani. Természetesen ezzel a mértékkel nézve Kossuth, Rákóczy és a Zrínyiék mind, mind törpeségek. Ellenben Tisza Kálmán, Bánffy és a többiek, kik a nemzeti vágyak értéktelen cserepeit be tudják váltani a grófi korona, a főudvarmesterség csengő pénzére, egytől-egyig halhatatlanok. Igen, áldozd fel a közt az egyéni jónak: ez a mi megalkudni szerető korunknak a jelszava.

„Kevesen vagyunk, erőtlenekek vagyunk, sok az ellenségünk, tehát függetlenek nem lehetünk,” ezt huhogják a nemzet fülébe 67 óta maig a kiegyezés barátai. Ezzel az érveléssel szemben vagyok bátor egy kérdést intézni minden kor-

mánypárti emberhez. — Azt kérdezem: *ha függetlenek nem lehetünk, akkor mik lehetünk?* Nemde csak rabszolgák? — Még egy kérdést. *Ha a 67-es kiegyezéssel változtatni nem lehet, vagy igazabban mondva változtatni csak a nemzeti jogok megcsonkításával, agyonformulázásával lehet: akkor hogy nevezik azt a végpontot, ahová ezen az alapon eljutunk?*

Erre adjon választ bárki, ha kormánypártinak vallja magát. Mert azt józan fejjel csak nem állítja senki, hogy ma függetlenek (!) vagyunk. Függetlenek, mikor nem a román tulzó főpapokat, de Boros-Sebesen és Kőszegen országvilág előtt minket leczkéztettek meg, soven voltunkért. Mikor a hadseregben annyira tiltva van a magyar nyelv, hogy egyetlen szóért, a „jelen“-ért statáriummal fenyegetik a magyar fiut és nem bánnak vele másképp, mint a csehekkel a zde szóért. Szabadjon kérdeni, mi lényeges különbség van az osztrák tartomány-gyűlések és a magyar alkotmányosság között? Hisz az az egész 67-es bölcsesség nem egyéb, mint apró autonómikus jogokkal fűszerezett tartomány gyűlés. *Egy óriási lejtő a 67-es kiegyezés, melyen csak lefelé lehet siklani, de felfelé emelkedni nem,* vagy csak rendkívüli erőfeszítés, csak forradalmak árán. S minthogy a nemzet minden fia tisztában van vele, hogy a forradalom kockázata ránk nézve végveszélyt rejt, azért beletörődünk ebbe az áldatlan állapotba és csuszunk a lejtőn lefelé. *Addig csuszunk, míg végre megállunk valahol, ahonnan alább már esni nem lehet: a nemzeti megsemmesülésnél.*

Ti, kik a szabadelvű párt fennállását most jubiláljátok, gondolkozzatok ezek fölött. Tekintetek szét magatok között és a szegény hazán s feleljetek: mit nyertetek ti s mit nyert a haza a ti kishitűséggel indokolt uralmatokkal? Gajári, az egyszerű falusi jegyző, nem annyira félelmes esze, és tolla, mint félelmes fegyverforgatásával befolyásra tett szert, meggazdagodott. Közgazdasági tevékenységet fejtett ki, mint Tisza Pista. Az egyén felhízott, a haza lesóványodott. A meggyőződés üldözött kutya lett, az elvtelenség felhízott disznó. Rendszerré tettétek a korrupciót s egy nagy óriás kortestanyává a hazát. Hisz alig mult két éve, Bánffy nyíltan hirdette, hogy a 67-es kiegyezést csak korrupcióval lehet fenntartani. Lehet-e egy nemzetnek kishitűek, s az ezekhez csatlakozó ér-

dek hajhászók vezérlete alatt felfelé haladni a lejtőn? Nem. Tiszák, Bánffyák, Szapáryak ezt a nemzetet nagygyá nem tehetik. Mert hogy a nemzetnek valaki használjon, oda lemondás kívántatik, de nem a nemzeti jogokról, hanem, mint Apponyi Tiszával szemben helyesen megjegyezte az egyéni előnyökről. Vagyis, ne mi huzzunk hasznat abból, hogy a hazát szolgáljuk, hanem a közjó. Az ám! de ha Apponyi ilyet hirdet, kegyvesztett lett az udvar előtt és Eötvös Károly ur kéjeleg a fölött, hogy nem Apponyit nevezték ki legközelebb miniszterré, hanem egy olyan számot nem tevő nullát, kiről csak kinevezése alkalmával tudatta a királyi kézirat, hogy ő is létezik a világon. Hogy lehessen a lejtőn felfelé haladni, ha a nemzeti jogok leránczizálóit teszik meg vezéreknek s a jogvédők kegyvesztettek lesznek?

Mikor a 67-es kiegyezést megkötötték, a féltékenykedő bécsi körök a magyar törekvések ellensúlyozására szerették volna Fehérváryt kineveztetni honvédelmi miniszternek. Gróf Andrássy Gyula azonban ennek a leghatározottabban ellene szegült, a minek akkor megvolt a kellő sikere. A Tisza korrupciós korszakának kellett bekövetkezni, míg a nemzet addig sülyedt, hogy legnagyobb ellenségeinek egyike honvédelmi miniszter lehetett. A „pehegető” miniszter aztán behozta a honvédséghez a Gott erhaltét, a sárgafekete zászlót és szellemet, a Ludovikába a német nyelvet, az egyévi önkénteseket szintén megörvendeztette a német nyelvű vizsgával, stb. Szilágyi a konzuláris biráskodásban osztrák törvények és bírák alá helyezi a magyar alattvalót; Erdély Sándor, ez az addig soha se hallott s ma már örökre meghalt név, ez a Bach huszár, a sajtószabadságra emel hóhérbárdot; Bánffy a parlamentárizmusra mér halálos csapást, szóval a hatvanhetes alapon tenni és alkotni senki sem tud és nem mer, de rombol rajta mindenki, ki rálép, mert így kívánják ezt a nemzet örök ellenségei. Rombol, ha egyébbel nem — formulával.

Ugyan a folytonos jogfeladásban nem hiányzik sem a rendszer, sem a logika. *Mindent fel kell áldozni, hogy az osztrákokkal a békét biztosíthassuk, mert hiszen önállóságra képtelenek vagyunk.* Fél nemzeti életet élhetünk, nem egészet, hisz meg kell fizetni a jó osztráknak, hogy megvéd (!) bennünket. Mert a védelem nem kölcsönös, a világért

sem, hiszen az osztrák nem beszél olyan butaságot, hogy ő nélkülünk megélni nem tud. Ilyet csak mi állítunk magunkról. A birkát is megvédi a pásztor, de nem ingyen, hanem a tejeért, a gyapjáért. Mit jajgattok hát, hogy a szemtelen osztrák megnyirt a kvótában benneteket s a közös vámterületben elszívja a zsirotokat? Hisz ha nem tudunk élni nélküle, meg kell fizetnünk neki a nagylelkű védelmet. Mi nem kezdünk háborút jogok védelmére, mint Krüger és Joubert tették. Háboru? Ostobaság!

Mire való a formula? Nem elég ha a jog *látzata* meg van a papíron s nem elég, ha biztosítva van az annyira óhajtott béke? Igen! a béke, ez a fő dolog s hozzá könnyen el is érhető. Elvetem a földemet, a szomszédom learatja. Nem szólok a rablónak semmit, nehogy felbomoljon közöttünk az egyetértés és a szent béke. Pörölni a jogunkért? Dehogy tesszük, hisz még el is veszíthetjük a pört, főképp ha a Burgban ítélnének fölötte. Tanu rá a legközelebbi kvóta-döntés is.

Ilyen princípiumok mellett elzüllött a hit, el a nemzeti erő s bekövetkezett az a hanyatlás, hol már megszűnt a nemzeti élet és kezdődik a nemzeti tengés.

A monda szerint, Szt.-Olafius a csata előtt álló katonához azt a kérdést intézte: kibem bizol fiam? Magamban! volt a katonai önértékes válasza. Legyen nekünk is annyi bátorságunk, hogy bizunk saját erőnkben, önmagunkban, mert önbizalom és küzdelem nélkül egy nemzet előre soha sem haladott, szabad soha sem lehet.

Bizzatok, titek lesz a siker. Küzdjétek, győzni fogtok! Ezt izeni egy haladókó hős messze Afrikából egy élni nem merő nemzetnek.

TÁRCSA.

Párthie-alakok.

Mikor lezajlott már a különféle párthie-bálok dib-dáb moraja és elnémult a hegedű vagy trombitaszó pajzán talpcsiklandozó zenéje, mikor a fényes bali termek izgalmas tanyája ismét átváltzik csendes nyugalmába, és a mikor a női szabók, divat, pipere és virágkereskedők alázatosan bekopogtatnak rőtös kontóikkal a kedves papuskákhoz; akkor felébred a bali elite publikum farsangi álmából arra az öntudatra, hogy fájdalom, elmúlt immár Karnevál herceg évfordulója és kezdődik a sóhajok és csalódások ideje, a bőjt.

Vagy talán a megbánás, illetve a kiábrándulás időszakának nevezhetnénk el jobban ezt a forduló pontot életünkben, a midőn fanatizált ihlettel magunkba szállva, némi fejfájásokkal zamatolt bosszuságok árán beszámolunk egy újból elmúlt semmit érő hosszú farsang sivár eredményéről. Kifosztott üres zsebeinkben a váltóláz nyavalyája pusztít, deficizzel zárjuk a mérleget, a hitelezőket látni sem kívánjuk, haragszunk önmagunkra és mindenkire, azokat

— **A hirdetési bélyeg megszüntetése.** Lukács László pénzügyminiszter a képviselőház hétfői ülésén beterjesztette a naptárak, hirdetések, hírlapi beiktatások, külföldi hírlapok és időszaki lapok *bélyegkötelezettségének megszüntetéséről* szóló törvényjavaslatot, beváltván ezzel régebben tett ígérését, a mely az ipar, a kereskedelem, a nyomdai termékek előállítását és forgalmát megbénító e nyög eltörlését célozta. A 48-as időkötvető megtorlás korszakának maradványa volt nálunk ez a hirdetési bélyegkötelezettség. Az 1850 szeptember 6-iki császári pápens léptette életbe, utját állva a szabad szó terjedésének, a melyre különben a cenzura is ránehezedett. Ma az egész művelt világ érzi és tudja, mi értéke van a hírlapi hirdetéseknek. A forgalomnak minden ágát a nyilvánosság közvetítheti. Azt is tudjuk, hogy a hirdetéseknek értéke csak az *ismételt megjelenés* után mutatkozik igazában, de a bélyegteher oly nagy volt, hogy magát a czélt csirájában fojtotta el. A hol a hirdetések nagy jelentőségét fölfogták, ott a hirdetési bélyeg már rég eltörölték. Legújában *Ausztriában* is megszüntették már. Helyes és természetes tehát, hogy a mikor mi ezt az ajándékot Ausztriától kaptuk, most el is dobjuk magunktól, a mikor már az ajándékozó is eldobta.

Epilog.

Mi is megemlékeztünk arról a kinos jelenetről, mely *Breznay Géza* 42 éves jubileuma alkalmával a szinpadon történt. Erre vonatkozólag *Soltész Nagy Albert* ur, a színházi bizottság elnöke a következő sorokat küldte be lapunk szerkesztőségéhez:

Tek. szerkesztő ur!

A *Breznay Géza* színművész 42 éves jubileumi ünnepeltetése alkalmából a miskolci szinpadon tett kijelentésem, többkevesebb magyarázattal került a nyilvánosság elé.

pedig, a kiknek vérmes reményük, éles számításuk most sem teljesedett be a párthie-bálokon, őszinte részvétünk mellett lesajnáljuk. Szegények és kishitűek; ha már pénzmag nélkül maradtak is a tavasz kezdetén, legalább a csalódás keserves mámorát ne kellene nekik sziveikből kibőjtölni.

Rajta tehát, kedves eladó angyalok és nőszülni óhajtó szerény urfiak, elmékedjünk ime egy kissé ebben a szent időben az ideai farsangon szerzett edes tapasztalataink fölött és vizsgáljuk rózsaszínű pápaszemen keresztül, hogy mit hoz majd önöknek a jövő szeretetreméltó, bálozó hölgyek, és mit tanultunk a multból mi blazirt arczu, válogató és finyas természetű agglégények!

Ugyebár nem találják érdektelennek és időszerűtlennek ezt a kényes tételt éppen most, mikor a bőjtűi prédikációk hatása alatt ugyis szánjuk és bánjuk már minden bűneinket, undorodunk már a zajostól, csak a csendest, a magányt keressük, az átdörbészelt éjszakákhoz pedig már csak ádáz gyűlölet emléke fűződik, most, hogy elnémult minden, lecsendesedtek a felizgatott kedélyek, hatoljunk be egészen a kuliszák mögé a sötét titkokba, hadd pillantsuk meg azokat a bali alakokat, kik szerényen bar,

A miskolci színház részvényeseinek egyhangu akaratából 14 éve vagyok a r.-t. választmányának elnöke. Ki ezen állás természetével ismerős, tudni fogja hogy az anyagi javadalmazással nem jár, hogy annak csak terhei, kellemetlenségei vannak; ki a mai kor jellegét ismeri, az tudja azt is, hogy önzetlen, fáradságos közszolgálat nagyon ritkán találkozik elismeréssel.

Ez volt az én sorsom is. Beismerem, hogy midőn a *Breznayt* ünneplő szinpadon megjelentem, az ott látott ünnepély megítélésre nem helyes kifejezést alkalmaztam. Azonban eljárásom az elfogulatlan ítélő előtt melegséget talál. Aznap előadáskor felvonás között az igazgatóság páholyában voltam. Innen láttam és tapasztaltam, hogy a nézőtérben levő közönség nyugtalankodik, zajong és tombolt, megjegyzéseinek hangosan kifejezést adott azért, mert előtte ismeretlen okból a függöny felvonás közben több mint egy félórán át lebecsült van.

En a közönség viselkedését, mivel kötelességem, megfigyeltem s ez indított arra, hogy a szinpadon megjelentem, s az ott általam nem tudott ünnepélyre megjegyzésemet megtettem.

Az ünnepély szándékolt megtartásáról, hogy az a szinpadon leend, tudomással nem bírtam. A színházi közönség iránti tiszteletem készlet ezen nyilatkozatom nyilvánossá tetelére. Tek. szerkesztő urat soraim közlésére kérem.

Miskolcz, 1900. ápril. 2

Soltész Nagy Albert,

a miskolci színház r.-t. igazgató választmányának elnöke.

Felhívás előfizetésre!

Az új évnegyed küszöbén fölkérjük lapunk előfizetőit és olvasóit, hogy előfizetéseiket megújítani és lapunkat minél szélesebb körben terjeszteni sziveskedjenek.

Lapunk immár kilencz év óta hirdeti a függetlenség és szabadság magasztos elveit, ápolja

de mindenáron jó párthie után sóvárogtak. Ime méltóztassanak gyönyörködni, szemlélődésünk tárgyává kiszemeltem egy leendő hazaspár jelöltet. Azért van szerencsém önöknek ezeket a jelölteket bemutatni, mert a félvilág abban a hiszemben volt, hogy az ők jövő irigylésre méltó boldogságuk az ideai Karnevál dicső és kedves emlékéhez fog fűződni.

Ismerkedjünk meg közelebről ezekkel a párthie-alakokkal.

A mennyaszonyi rangot minden áron elnyerni iparkodo, valamennyi jelmez, elite és tisztai bált végig tánczolt bali királynő, a bájos Piroska nagysám, egy előkelő uri családnak egyetlen leánya. Irigylésre méltó kedves alak, könnyen és jól tánczol, csinosan öltözködik, háztartásuk után ítélve pedig azt kell feltételezni, hogy legkevesebb nyolczvanezer korona hozománya van.

Piroska kisasszonyt jó magam is már régóta ismerem, még aranyos kurtaszoknyás kis fruska volt, mikor néhány év előtt láttam őt kecsesen hazaballagni a felsőbb leányiskolából, rendszerint három-négy kamasz deák társaságában, kik felváltva hűségezen czipelték könyveit, majd pedig a kórzon taposták picziny lábai nyomát.

az emberek önálló, szabad gondolkozását s ebben a felfogásban a közélet iránt való meleg érdeklődést. A városi és megyei közkérdésben — őre volt a nép igaz érdekeinek.

Mint szikla, őrt fog állni jövőre is a nép érdeke mellett s itt alku nem ismerő igazságérzettel emeli föl szavát a nagyokkal és hatalmasokkal szemben.

Szóval a „Szabadság” minden irányban halad a régi nyomokon s számít úgy Miskolcz városa, mint Borsodvármegye közönségének szíves támogatására.

Miskolcz, 1900. április hó.

A „Szabadság”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

UJDONSÁGOK.

Dr. Farkas Jenő.

Mélyen megrendítő gyászbeszéd híre terjedt el hétfőn reggel városunkban. A szomorú hír azt adta tudomásunkra, hogy dr. *Lossonczy Farkas Jenő*, országos egészségügyi felügyelő, L. Farkas Gusztáv nyug. orvos-árvaszéki elnök fia vasárnap reggel Budapesten meghalt.

Városunk és vármegyénk intelligens közönsége a kifejezhetetlen veszteség fájdalomérzetével fogadta ezt a lesújtó hírt, mert hiszen a korán elhunyt, alig 34 éves fiatal ember nemcsak családjának, de szülővárosának: Miskolcznak is dicsekedése és büszkesége volt, a ki önerejéből rövid idő alatt a köztevékenység és közszolgálat lépcsőin

Akkor volt fejlődése legegységesebb korában, körülbelül tizenkét éves. Szépsége és eleven-sége már akkor feltűnt nekem s fogadni mertem volna bárkivel, hogy ez a nő sem fogja leányságának huszadik évfordulóját megünnepelni.

De nem úgy történt ám.

A deákok lassankint végeztek és a szel-rózsa minden irányában elszéledtek a nagyvilágban, azt, a kiért addig rojongtak és versenyeztek, csakhamar elfeldték, még emléket is kitörölték szívökből. Ifjúkori ábrándoknak és legény álmoknak természetes következménye volt ez, s így történt, hogy Piroska k. a. még hat év múlva is a szülői házban nevelkedett, folyton fejlődött és nőtt, egyszerre csak párthie volt. még pedig a javából való.

Piroskák vendégszerető házában azóta ugyancsak egymást érték a házi mulatságok, a társas játékok; jó állásban lévő tisztelgő urak a hosszú uzsonnák és vacsorák alatt nagyban udvaroltak a házi kisasszonynak, de hiába való volt minden számítás, ezeknél komoly szándéka nem volt kilátás.

Végre elérkezett a várva várt farsang, a bali meghívók halmazával özönlenek Piroskák hajlékába, a jó szülők mindjárt elhatá-

oly magas fokra emelkedett. Magas állásában mindenkori hű védője és előmozdítója volt Miskolcz város és polgárai érdekeinek.

A tudomány fölönt bajnoka, az ország főorvosa, a ki a közegészségügy oltárán annyit áldozott, a ki embertársainak beteg-ágyánál annyiszor harczolt diadalmasan a halállal, nincs többé! Magát nem tudta megvédeni az enyészet romboló hatalma ellen! Nemes lelke elszállt törekeny porhüvelyéből egy jobb hazába!

Földi porhüvelyét Miskolczra szállították s tegnap délután városunk és vármegyénk intelligens közönségének imponáns részvétele mellett az avasi sírkertben örök nyugalomra helyezték.

Nyugodjék békében!

— **Személyi hír.** Géressy Kálmán kir. tan. főigazgató városunkban időzik, és az itteni gymnasiumoknak előadásait látogatja meg.

— **Dalárok közgyűlése.** Koszorus daláregyletünk évi rendes közgyűlését f. hó 1-én délelőtt tartotta meg a városháza nagy termében Soltész Nagy Kálmán kir. tan. polgármester elnöke alatt. A közgyűlést az egyesület „Dalszabadság” című férfi karénekkelésével nyitotta meg, melynek elhangzása után az elnök magvas megnyitó beszédében rá mutatott az egyesület nemes hivatására, szép tradíciójára, s azon reménynek adott kifejezést, hogy a miskolczi koszorus daláregylet nem fog soha letérni az eddig követett sok és önzetlen odaadást kívánó, s gyakran még is nem a kellő elismerésben részesülő, mindazonáltal hivatása magaslatán álló iránytól. Ezután *Pásztor Zoltán* titkár olvasta fel gonddal megszerkesztett magvas és mindent felőlelő titkári jelentését, melyben a hála hangján emlékezett meg özv. Kovács Jánosné sz. Heer Erzsébet asszonyról, a ki 200 koronát adományozott az egyület pénztára javára. Majd a múlt év legfontosabb eseményéről, az egyesület negyed százados jubileumáról emlékezett meg részletesen. Végül kimutatta, hogy az egyesületnek az alapítványokkal együtt 3000 koronát meghaladó vagyona van. A karnagy jelentése után a választások ejtettek meg. A választások megkezdése előtt Porcs János vál. tag igen melegen, elismerő han-

rozzák, hogy leányukat mulatni és táncolni viszik, hátha akadna ottan valami szerencse vagy jó ismerttség. Megkezdődik a bali toillettek beszerzése, nagy sürgős forgás van a háznál, a kisasszony bálba megy, készül.

Ilyen izgalmas napok ismétlődnek egymásután, míg végre elérkezik a tisztú estélynek ideje, mely a szőnyegen lévő bálóknak fénypontja. Ott látjuk Piroskát egy legujabb divatu új suhogó ampir selyemruhában, díszítve illatos déli virágokkal, mesés szépsége nem egy táncosnak köti le figyelmét, vidáman cseveg majd a rövidlátó papával, majd pedig a tullezőkeny, bőbeszédű mamával.

Mindjárt az estély kezdetén megismerkedett Piroska egy kis doktorral.

Az első négyest már együtt táncolták, szünetek alatt párosan sétáltak, édesen beszélgettek mindenféléről. A kis doktor összehordott néhány száz bókot és már szünóra alatt mellette ült az asztalnál, arczáról az öröm sugárzott le és olyan boldog volt. Mindenki tisztábban volt azzal, hogy ezeket az Ur Isten egymásnak teremtette.

A souppé-csárdástól kezdve kivilágos kivrattig szüntelen együtt táncolnak, miközben egymást mindinkább jobban megértenei

gon emlékezvén meg Soltész N. Kálmán elnök és Petró József alelnök érdemeiről, kéri őket, hogy állásukat továbbra is tartsák meg. Nevezettek a bizalom e szép nyilvánulásának engedvén, a választást elfogadják. Titkárrá, bár lemondását bejelentette, újlag Pásztor Zoltán választott meg. A jeles tollú és érdemes titkár nem térhetett ki a közbizalom e szép megnyilvánulása elől. Pénztárnok lett Hesz Miklós. A választmány pedig következőleg alakult: Porcs János, Tóth Pál, Pataky Sándor, Soltész N. Albert, Dr. Rácz Jenő és Kun Kálmán. A karnagynak, titkárnak, pénztárnoknak és különösen a működő tagok összeségének buzgó, sikeres működésükért jegyzőkönyvi elismerés és köszönet szavaztatott. A gyűlést a dalárok „Dalárinduló”-ja rekesztette be.

— **Halálozás.** Özv. *Debreczeny Imréné* szül. Emődi Nagy Zsuzsanna urnő vasárnap éjjel jobblétre szenderült. A jótékony-ság angyala lefordított fákllyával áll most ama ravatal fölött, melyen kiszendvedt porhüvelyé nyugszik. Az elhunyt urnő egyike volt azoknak a ritka magyar nőknek, a kiknek lelkében oltárkép gyanánt három magasztos eszme él: a haza, a vallás és az emberszeretet. Hosszu, 60 évre terjedt életpályája szakadatlan láncolata volt azoknak a jótetteknek, melyeket ama három eszme-nek javára áldozott. Különösen a miskolczi ev. ref. egyház volt az, melyet nemes keblén leginkább melengetett. Ennek a nemes gondolkodásának adott kifejezést az által, hogy hat évvel ezelőtt elhunyt boldog emlékezetű férjével tett végrendeletében tekintélyes vagyonát az egyháza hagyományozta. Az ilyen jók és nemesek nem enyésznek el, mert tetteikkel beirták nevüket a halhatatlanság könyvébe, s nevükre a késő utókor is áldó kegyelettel fog emlékezni. A nemeslelkű urnő temetése ma délután fél 4 órakor lesz. Elhunytáról a mély gyászbaborult család a következő gyászjelentést adta ki:

Debreczeny Bertalan nejével született Terhes Lilával s gyermekeivel, Imre Andrásné született Regéczy Mária férjével s gyermekeivel, Regéczy Ferencz és Varga Soma egy a magok, mint számos rokonaik nevében mélyen megszorodott szívvel jelentik a felejthetetlen jó nagynénjöknek, sógornő és rokonnak: özv. Debreczeny Imréné szül. emődi Nagy Zsuzsannának f. hó 2-ik napján éjjeli 1 órakor életének 65-ik, özvegy-ségének 6-ik évében, hosszas szenvedés után

látzanak. Annyira megtetszett a kis doktor-nak Piroska, hogy reggel a kedves szülőktől arra is engedélyt kért, hogy kedves kis tánczosnőjét hazakisérhesse.

A legnagyobb készséggel teljesítették kérését, és alig néhány pillanatra előállott a doktor ur négyes fogatja, melylyel a diszes társaság hazakocsikázott. A kapunál az új szerelmesek érzékenyen vettek bucsut egymástól aztan megköszönték kíséretét és azon reményüknek adtak kifejezést, hogy ezután gyakrabban is legyen szerencsájuk.

A szokásos kézcsókok czuppanása közt kijelentette, hogy a meghívásnak szívesen fog eleget tenni.

Pa! Pa! Isten vele! voltak végszavai.

Ugyebár elképzelhető, mily lelkes öröm fészkelte be magát mindjárt Piroskák otthonába, mindenki szerencsés jövőről, boldogságról susogott, a kis doktor eljövételét pedig lázasan várták.

Az a következő vasárnapon déli tizenkét órakor már ott volt és tisztelgése közepette ismét tanujelét adta annak, hogy Piroska kisasszony szeretetrénltségének rabja lett. Még aznap délutánra meghívták uzsonnára és mi sem természetesebb, vacsorára is.

Ismét eljött és ekkor már feltűnően sokat

történt csendes elhunytát. A boldogultnak hült tetemei a helvét hitvallás szertartása szerint e hó 4-ik napján d. u. 1/4 órakor fognak Horváth-utca 21. sz. gyászházából az avasi családi sírboltba örök nyugalomra tételni. Miskolcz, 1900. évi ápril 2-ik napján. Legyen csendes siri álma!

— **Gyilkosság Gesztelyen.** Egy léha berzenkedő, összeférhetetlen természetű legényt megkötözve kísérték a csendőrök a járás-bíróság börtönébe, mert minden ok nélkül agyonlőtt egy ártatlan családós gazdaembert.

Beteg Demeternek hívják a gyilkost, Vékony Dezsőnek az áldozatot.

Beteg Demeter csanadosi legénynek valami dolga akadt a szomszéd Gesztelyen. Gyalogszerrel indult el fényes nappal. Veszedelemes verekedő legénynek ismerték a falujában, de rossz híre volt a környékén.

Szerdán reggel is henczegve vette magához hat lövetű forgópisztolyát és nem egyszer legénykedett vele, hogy előtte minden emberfia emelje meg a kalapját.

Az országon összehozta vele a balsorsa **Vékony Dezső** gesztelyi gazdát, a ki szántóföldjére tartott. Észre sem vette a vele szembe jövő legényt. Az oda szólott neki: — Levehetné kend a kalapját.

Vékony fittyet sem hányt a kötekedőre, hanem folytatta utját. A nemtörődömség nagyon bántotta a garázda legényt, mert utját állta **Vékony**-nak és ismételtén követelte, hogy vegye le előtte a kalapját. Nem vette le.

Beteg Demeter kivonta zsebéből a revolverét és reifogta a megtámadott emberre.

— A sárba harapsz, kutya!

És hasba lőtte az ártatlan **Vékony Dezsőt**, a ki néhány perc múlva ott lehelte ki lelket az országút sarában.

Beteg Demeter ott hagyta a megölt embert az országúton és mintha semmi sem történt volna, vigan szivarozot **Gesztely** utcáján.

Véletlenül szemben jöttek vele a csendőrök, a kik már akkor hírt hallottak a gyilkosságról és letartóztatták az embertelen gyilkost, a ki mintegy henczegve vallotta be rémes tettét.

— **Athelyezés.** Joász Alajos honvédhadnagy Budapestről Miskolczra helyeztetett át.

— **Öngyilkosság.** Zavarko János m. á. v. pályafutási előmunkás f. hó 2-án reggel 8 órakor a miskolczi rendező pályaudvaron tolatás közben öngyilkossági szándékából egy

szabadon gördített teher kocsit elé vetette magát. A kocsit kerekerei a szerencsétlen ember fejét törzsétől csaknem ketté választották, így természetesen nyomban kiszenvetett. Hulláját a mentők szállították be a kózkórház halottas kamarájába. Öngyilkosságának oka ismeretlen.

— **Igazgató és titkár.** A Borsod-Miskolczi Közlöny legutóbbi száma azt írta, hogy **Jeszenszky Dezső** vidéki színigazgató megbízásából **Jakabffy Gábor** színházi titkár **Mező-Kövesden** egy csomó bérletet gyűjtött, s aztán feltűnés nélkül eltávozott. Erre vonatkozólag **Jeszenszky** a következő nyilatkozatot tette közzé a „B. N.” tegnapi számában.

„Ma értesültem a Borsod-Miskolczi Közlönyből, hogy nevében **Jakabffy Gábor** színházi titkár **Mező-Kövesden** bérleteket gyűjtött. Minthogy **Jakabffy Gábor** ur tölem már több mint egy hónapja szó nélkül eltávozott, minthogy továbbá én neki **Mező-Kövesden** ilyenmü működésre felhatalmazást soha sem adtam: **Jakabffy Gábor** emez eljárása ellen a leghatározottabban tiltakozom és sem ezen, sem esetleg nevémmel kapcsolatba hozható további ténykedéséért felelősséget nem vállalok.

Jeszenszky Dezső, színigazgató.

— **Gyászhir.** **Nagy Ignác** miskolczi ev. ref. lelkész és családját leverő gyász és pótolhatatlan veszteség érte. A köztiszteltben élő lelkész édes anyja: **Özv. Nagy Andrásné** szül. **Zsiday Erzsébet** urnő hunyt el a napokban **Sárospatakon**. A mély gyászba borult család fájdalomra iránt általában és mély részvét nyilvánul, mert az elhunyt nemeslelkű urnőt, mint a magyar anyák valódi példányképet, városunkban is nagyon sokan ismerték és tisztelték. Nyugodjék békében!

— **Elgázolás.** Csaknem a felismerhetetlenségig összeroncsolt férfit hoztak be tegnap a miskolczi kózkórházba. **Kiss István** 33 éves harkányi földműves volt ez, kit a m. á. v. kavicsvonata a Szikszó és Halmaj közti pályatesten elütött. Véletlen szerencsétlenségnek, saját vigyázatlanságának, vagy öngyilkosságának-e az áldozata? mind eddig nem sikerült megállapítani, mert többé nem tért magához és eszméletét nem is fogja többé visszanyerni. Most, midőn e sorokat írjuk, haláltusáját vívja a kórházban, s mire napvilágot látnak e sorok, a kiszenvetettnek lelke talán már el is hagyja porhüvelyét.

értekezett a papával, majd pedig a mamával, távozása után nyilvánvaló lett, hogy a szép bálkirálynő nem sokára menyaszony lesz. Jó, csinos és a mi fő gazdag párthiera tett szert ez a szegény leány, vitatták meg a történeteket a szülők és ismerősök. Miért ne lehetne az úgy, hogy szegény leány, gazdag férjhez menjen feleségül az új században.

Ezalatt a mamának kedves barátnői, azok az aranyzáru, jó öreg kávésnikék a városban mindenféle elpletykálták a leendő új párnak legközelebbi egybekelését és ügyesen tervezgették az eljegyzés módózatát, a háznál pedig ezen előszámítás sánczai alatt hozzá fogtak a kelengye megvarrásához, a bútorok bevásárlásához és a konyha edények beszerzéséhez.

Piroska kisasszony fülig szerelmes volt a kis doktorba, napontai imádságába befoglalta szívének sugallatait és nem kívánt egyebet, mint azt, hogy ő legyen a felesége.

Most már van eredménye a bálzásnak, nincs más hátra, csak az esküvő...

* * *

A kis doktor harmincznyolcz éves agglény, rokonszenves kis alak, társadalmi életünk kedvelt tagja, már néhány év óta

vőlegény jelöltté leendő felavatását hajhássza, szabadulni kíván a legény élettől és ebbeli törekvésében a bali termék diszes falain belül a selyem és bársony hölgyek közt keresi élete párját. Ha egy jó gazdag leányt megismerne, szívesen meg is nősülne, ilyen lelkes ambícióval rendre tanczol minden mulatságot, monoklin keresztül gusztál, csak szép, csinos és fiatal leányokra néz, eltebb hölgyeket észre sem vesz, behálózni pedig nem egy könnyen hagyja magát.

A tisztelt-estélyen megismeri **Piroskát**, őszinte tisztelettel közeledik feléje, s mivel az arc megtetszett neki, udvarlásával kezdi ostromolni a leányt. Célját csakhamar el is érte, mert szívök kölcsönösen vonzalomra talált, folytatása ennek immár csak az esküvő lehet.

Mielőtt azonban ezen fontos lépésre elhatározná magát, információt szerez **Piroska** nagysám hozományára felől. **Tableaux!**

A kapott eredmény annyira lehűtötte őt, hogy agglényi szalmatüze azonnal kialudt, többé feléje sem ment.

Ezzel a lázas ügy simán el volt intézve.

Csak hogy fülémhez jutott a meglepő örömhír, hogy a kis doktor barátom vőlegény, legközelebbi találkozásunkkor siettem hozzá gratulálni.

— **Halálozás.** Egy szelidlelkű nő, városunknak egyik köztiszteltben élt matronája: **Özv. Karla** Ferenczné szül. **Bartus Erzsébet** hunyta le szemét örök álomra. Nagy és kiterjedt család mély fájdalma vette körül azt a sötét koporsót, mely földi porrészeit eltakarta. A 74 évet élt tisztos nőben **Karla Bertalan** ipartestületi elnök édes anyját gyászolja. Temetése tegnap délután nagy részvét mellett ment végbe. Béke lengjen porai fölött!

— **Két hangverseny.** A miskolczi zeneconservatorium szombat este a Seper-szálloda nagytermében intelligens és nagyszámu közönség jelenlétében nagyszabásu hangversenyt rendezett. A hangverseny általában véve magas színvonalon állott. — A hangverseny a „Tancred” opera nyitányával vette kezdetét. A nagyszabásu zeneművet **Grosz Olguska** és **Körmendy Vilma** k. a. adták elő zongorán. Általános elismerésben részesült **Gál Károlyné** urnő magyaros, pompás czimbalomjátéka. Erzésteli játéka igazi hatást gyakorolt. Kiemelkedő része volt a hangversenynek **Szilágyi Erzsike** k. a. énekszámja. Majd **Márkus Frida** k. a. Abt- és **Schuber** dalokat, későbbben pedig magyar nótákat énekelt nagy tetszéstől kísértén. A meleg óvácziót és tetszésnyilvánítást méltán megérdemelte **Szabó Piroska** urhölgy. Zeneileg kiváló piece volt a **Weisz Irma** k. a. zongorajátéka, előadván **Beethoven** „*Apassionata*”-jának I. részletét technikai bravourral. Ezután **Simko Gusztáv** ur gondokán játszotta el **Schubert** „*Stendchen*”-jét, figyelemre méltó tehetségről téve tanúbizonyságot szép játékaival, mely után **Klima Mihály** nagyszabásu, zenei becses bírő „*Menuettó*” zongora-trióját adták elő: hegedűn **Szilágyi Erzsike** k. a., gordonkán **Simko Gusztáv** ur. zongorán a szerző. *Hangverseny után táncz volt.* Közreműködőkkel emelték a szép hangverseny sikerét **Seper Palika**, **Marusák Pista**, **Koch Margitka**, **Bródy Margitka**, **Grünfeld Regina** k. a. **Strósz M. Melani** k. a. és **Merkl Béla** ur.

Jakobey Hertlendy Sarolta és **Hochegger Fany** tanítványainak jótékonykezélu hangversenye vasárnap délután ment végbe a Seper szálló nagytermében.

— **Borsodmegyei bicykli-klub.** Megemlékeztünk mult heti szerdai számunkban a bicykli-klub újjábredéséről és örömmel regisztrálhatjuk, hogy a klub „mozog”. **Kellner Adolf** kapitány a közgyűlés megbízásából kényelmes klub-helyiséget rendezett be

Nem kevés meglepetésemre, el sem fogadta.

Meginterwievoltam őt. Nem is akart beszélni a tárgyról, mivel azonban nem hagytam elaludni a dolgot, a kényszerzubbony hatása alatt azt felelte; hogy ő már vén róka, a ki nem egyhamar ül fel a számárra, és ugymond, nem vesz nyugót a nyakára hozomány nélkül, szerelmi házasságot pedig nem köt, mert szerelmi mámorából ő már harmadnapra kiábrándulna.

Elég volt ennyit hallanom, az elvek nem is megvetendők, éppen azért, csak annyit voltam bátor még megkérdezni, hogy teljesen szakított-e már a **Piroskával**? és biztosan tudja-e, hogy a leánynak illetőleg szülőinek hozománya nincsen?

Nevetséges, hisz első pumpolási kísérletem is eredménytelen volt.

Hahaha! kacagtunk egy nagyot, aztán napirendre tértünk.

Latják kérem, ezek a mai kor igényeinek megfelelő secessziós párthie-alakok, ha méltóztatnak belőlük parancsolni, még bemutathatnak önöknek ennél czifrábbakat is.

Győztes

a Budapest szállóban (15. szám), melynek hivatalos megnyitása márczius 30-án szép számú közönség jelenlétében történt és a helyiség immár a klubtagok rendelkezésére áll. — Szombaton, 31-én már az új helyiségben Schweitzer háznagy jelenlétében 3 vendég kerékpárost is láttunk, kiket Kellner kapitány kalauzolt fel és a kik a legjobb hangulatban sokáig voltak sporttársakkal együtt. A vendég kerékpárosok Fodor László, az Első Pozsonyi Kerékpár-Egylet tagja, továbbá egy Raslow nevű (orosz) és Vicsek (galicziai) a legszebb reményekkel eltelve hajtottak tovább, elindulás előtt azonban Fodor László az egylet pártoló tagjai sorába lépett.

— **Öngyilkos tőzsdeügynök.** Andauer Lajos 35 éves tőzsdeügynök, ki a múlt év május havában ment fel Miskolcra Budapestre lakni, tegnap a városi iparcsarnok mögött agyonlőtte magát. Tetteinek oka, hogy tőzsde adósságainak nem tudott eleget tenni. Fialtal felesége és egy leánykája siratják a magáról és családjáról megfeledkezett embert.

— **Katonaink a Kárpátokon át.** Az öszi hadgyakorlatok tudvalevőleg Galicziában lesznek s a mint említettük, abban részt vesz a kassai hadtest is. És pedig a kassai hadtesthez tartozó ezredek közül résztvesznek a nagy gyakorlaton a kassai 34, ungvári 66, munkácsi 65, miskolci és szatmári 5, egri 60, losonci 25 és a mármarosai 85. gyalogezredek, huszárság, a kassai vonatezred, a II. hadtest tüzérezred és nagyszámú egészségügyi csapat. A zárógyakorlatokat Jasló és Krosnó között tartják meg. Krosnó mintegy 35 kilométernyire északra fekszik a Dukla-szorostól. Krosnótól 25 kilométernyire keletre fekszik Jasló. A miskolci hadosztály felette fárasztó, de nagyon érdekes menetgyakorlatot fog tenni; gyalog indulnak Miskolcra és a magas, hólepte Kárpátokat fogják átlépni.

— **Névmagyarosítás.** Breuer Vilmos miskolci lakos, műfényképész vezetéknévét „Bárdos“-ra változtatta belügyminiszter engedéllyel. Bárdos Vilmos folyó hó 1-én átvette a Vánca-féle jó nevű fényképészeti műtermet s azt személyesen tovább vezeti. Lapunk mai számában megjelent hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Az ág. ev. dalegylet.** f év február hó 10-én tartott dalestélyére még a következők fizettek felül: Gebauer Károly 6 korona, Erdélyi Kálmán 5 korona, Schlésinger Ármán 2 korona, és idősb Kühne Adolf ur nem kettő, hanem 3 koronát. Mely adományokért ez uton is hálás köszönetet mond az elnökség.

— **A városi rendőrtanácsosi állás** elnyerésére egy látszik *Frater* Tamás m. á. v. fogalmazónak van legtöbb kilátása, legalább az ő neve forog leginkább közszájon. *Frater* különben is az összes pályázók között a legmegfelelőbb kvalifikációval bír, mert úgy jog-, mint államtudományi — államvizsgával, azonkívül több évi közigazgatási és államrendőri praxissal is bír. Pályáznak még *Nickel* József megyei alszámvevő, *Pap* István városi aljegyző, *Szerdahelyi* alkapitány és *Végh* ügyvédjeiölt.

— **Jegyzői vizsga.** A községjegyzői szigorlatok márt hó 26. és 27-én tartattak meg Miskolcra a vármegyeház nagytermében, dr. Tarnay Gyula alispán elnöklete alatt. A vizsgára heten jelentkeztek, a kik közül Barna Antal s.-ládi, Glück Jenő sályi és Márczy Emil s.-vámosi segédjegyzők egyhangulag, Sterpka Miklós bolyoki, Hammer János t.-tarjáni segédjegyzők és Kaszás Béla putnoki másodjegyző szótöbbséggel képesítettek a jegyzői hivatal vitélére.

— **Meghívó.** A Miskolci Ipartestület f. évi április hó 16-án délelőtt 11 órakor a városháza nagytermében rendkívüli közgyűlést tart, melyre az ipartestület önálló tagjai tisztelettel meghívattak. Miskolcz, 1900. évi márczius hó 31-én. Karla Bertalan msk. elnök. Vidor Ernő msk. titkár. A tanácskozás tárgya: Az ipartestület részére vásár-

landó ház megkötött szerződésének bemutatása és jóváhagyása. Figyelmeztetés: Alapszabály 11. §. A rendkívüli közgyűlés határozat képes, ha legalább 100 testületi tag jelen van. Ha határozatképes létszám hiányában a fent kitűzött időben a rendkívüli közgyűlés megtartható nem lenne, az esetben az egy hét múlva, vagyis f. é. április hó 22-én délelőtt fél 11 órakor fog a fenti létszámra való tekintet nélkül, a városháza nagytermében a fentebb jelzett tárgyra nézve megtartatni.

— **A Borsodi bükk-egylet** április 8-án, vasárnap, egész napos kirándulást rendez. Utirány: vasuton Sajócségre, onnan Bábony, Nagyret-pusztá, Parasznya, Varbó, Andóbükk, Kölyukoldal, Felsőforrás, Királykut, Diógyőr, Miskolcz. Indulás a gömöri p. u. ról reggel 5 óra 49 perczkor. Élelemről mindenki maga gondoskodik. Vasuti költség 30 fillér. Vezető: Veisz Imre, *Petro* József ü. v. alelnök. *Kühne* Adolf titkár.

— **Megerősített alapszabályok.** A miskolci iparos ifjúsági egyleti dalárda alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta.

— **„Molnár rezgő polka“**, Láng Ottó újabb zeneműve, melyet a katonai- és cigányzenekarok nagy tetszés mellett állandóan műsoron tartatnak — f. hó 16-án zongorára átírva is meg fog jelenni. A csinos zenemű ára 2 korona. Megrendelhető a szerzőnél.

— **Uj katonai térképek.** Készülnek nemsokára, mert tudvalevő dolog, hogy a katonai térképek háboru esetén óriási fontossággal bírnak. Azonban néhány esztendő alatt az ország területén igen jelentékeny változások történnek, új épületek emelkednek a külterületen, új csatornákat ásnak stb., a miknek a térképen mind feltüntetve kell lenniök. Azért a folyó év nyarán az ország egész területén új földmérés és térképfelvétel fog teljesíteni, hogy a változásoknak a térképen nyomuk legyen. Idevonatkozólag most a honvédelmi miniszter felhívja a városunk törvényhatóságát, hogy ha itt a közös hadügyminiszter által kiküldött és „nyílt rendelettel“ ellátott műszaki katonatisztek a jelzett célból megjelennek: e tiszték s a melléjük rendelt személyek az illető tiszték által felmutatandó nyílt rendeletben felsorolt szolgáltatásokban részesíttessenek s általában intézkedjék a hatóság, hogy a kiküldött tiszték fontos szolgálati feladatuk teljesítésében lehetőleg támogatást nyerjenek.

— **Kockacukor a kassai kaszárnyában.** A Kassán megjelenő „Felsőmagyarország“-ból vesszük át az alábbi hírt: A VI. hadtesthez tartozó gyalogezredek parancsnokságai ma Pokorny Henrik hadtestparancsnoktól rendeletet kaptak arra nézve, hogy április elsejétől kezdve a katonák között kockacukrot osztassanak ki. A mi arra volna jó, hogy az ezredek is tapasztalják, vajjon a kockacukor élvezése megkönnyíti-e a marsrozást, a mint külföldön állítják. A 6. hadtest minden ezredében tesznek most kísérletet a fehér cukorral. Kassán úgy tesznek kísérletet, hogy minden nap más-más század kap bizonyos mennyiségű kockacukrot és a míg a század egyik része a kísérlet eredményét figyeli meg. Különösen az őrzárati szolgálatra kiképzendő vagy felhasználandó katonáknál alkalmazzák az új táplálékot. A fogyasztók egyrésze naponta 6-7 darab (30 gramm), egy másik része 6-12 darab (30-60 gramm) cukorkockát kap. Ez a kísérlet az öszi fegyvergyakorlatok befejezéséig fog tartani. A felügyeletet a katonáorvosok és a tiszték is gyakorolják, a kik észleleteikről a parancsnokságnak jelentést tartoznak tenni. Ezt a rendeletet bizonyára szívesen fogják venni a mi bakáink, mert legalább ilyen módon megédesítik nekik egy kevéssé a katonai életet.

— **Gyapju vásár.** A miskolci Hitelintézet áru- és terménycsarnokaiban a VIII. gyapjuvásár f. évi június hó 13-án fog megtartatni. A gyapjuvásár iránt már is nagy az érdeklődés.

— **Botrány egy iskolai ünnepélyen.** Az ó-hutai népiskola tanulói a napokban szín-előadást rendeztek az iskola helyiségében. Azaz csak akartak rendezni. Mert Ó-Hután úgy variálják azt a szép közmondás, hogy: Ember tervez, Cselkó György végez. Ugy esett t. i. a dolog, hogy a színdarabban, melylyel a jótékony cél mellett egyúttal a magyar szabadság megújodását szintén megakarták ünnepelni s csak bizonyos közbejött akadályok miatt halasztották el 19-ére, minden ügyesebb és tehetségebb iskolás gyerek szerepelt, Cselkó uram kis leányának még csak egy közönséges statisztika szerep sem jutott. Ezt a mellőzést annyira szívére vette, hogy adáz buszut esküdött az egész rendezőség ellen. Egy álló hétig törrengett s nem hiába, hogy a furfangos csizmadia czéhbe tartozik, de kicsibe is mult, hogy az egész ünnepély sikerét tönkre nem silányította. Ő maga, mint bölcs férfihoz illik, csak a kuliszák mögül intézkedett. Mig ugyanis a falu népe az iskola helyiségeiben gyülekezett és az aprósággal együtt szívszorogva várta a függöny felgördülését, addig Cselkó mester holtreszrege itatta a község legnotoriusabb korhelyét, s bizonyos mennyiségű csengő piczulákkal s többrendbéli utasítással ellátva, két cigánynyal együtt elküldte az előadásra. Az ökönyi műkedvelők a Hymusz eléneklése után hozzákezdtek az „Árpád paizsra emeltetése“ cz. 4 felvonásos iskolai színmű előadásához, mikor a garázd ember kíséretével együtt betámolygott. Az előadás persze megakadt. A részeg fráter elkezdett kurjongatni; szidta a papot, a tanítót stb.; a jelenvoltak felugráltak s talán komolyabb következményei is lehetek volna a dolognak, ha egyik asszony ki nem adja a jelszót, hogy: Asszonyok, dobjuk ki. És ugy lön. A hadonászó atyafi jóformán észre sem vette, mikor gyengéd női kezek kitesékelték. Az előadást az incidens után tovább folytatták. Cselkó uram pedig másnap dagadó önézettel verte a mellét, hogy igenis ő volt a botrány értelmi szerzője s hogy szeretné látni azt az embert, a ki őt ezért kérdőre merné vonni. Mindenesetre helyén való lenne, ha az előjáróság egy kicsit elvonná a kedvét hasonló okvetetlenkedésektől.

x **Felső-Szirma utca 27. szám alatt egy 2 utcai szoba, előszoba, konyha, éléskamara és hozzátartozókból álló utcai lakás f. évi május hó 1-től kiadó.**

Bővebbet e lapok kiadóhivatalában.

Színház, Művészet.

Pénteken a Sulamithot bucsuztatta közönségünk. Tizennyolcz előadást ért el nálunk egy idényben. ez oly eredmény, melylyel színpadunkon kevés darab dicsekedhetik. Még az utolsó előadást is telt ház nézte végig, mintha mindenki sietett volna, hogy még egyszer megtekintse ezt a kedves, búbajos zenéjű és fölötte látványos darabot. Az előadás jó volt. Ugy látszik színészeink is méltóképen akartak Jeruzsálem leányától elbucsuzni. *Ledofszky* olyan volt, mint mindig, enné! szebb dicséretet nem mondhatunk. *Bethleni* is hangjánál volt ez este, a játéka pedig kívánni valót nem hagyott maga után. Csak *Almássyné* volt ezuttal is, mint mindig az erősebb drámai jelenetekben igen, igen gyenge — hiába, nem erre született! Ezt ugylátszik, csak ő nem látja be, meg a direktor ur. *Kornai* helyett *Vihari* hallottuk, de bizony ez sem szolgált gyönyörűségünkre. *Almássyné* és *Vihary* azonban még sem tudták, hála Istennek, az összszikert elrontani.

*
Jó Feideau Octave ur talán nem is választott volna jellemzőbb címet darabjának, mint „Utazás a valás körül.“ Egy igazi körutazás ez a már agyoncsépeelt francia vigjátékok körül, melyeknek tárgya, hogy a

férfium elválk önagságától vagy megfordítva, azután ismét egy kalap alá hozza őket a sors és loldogok lesznek mindhalálíg. Számítalan formában van már földolgozva e tárgy, melynek eredetiséget csakis az író ügyes inventiója adhat. — A leleményes, ötletes fordulatokat, melyek sokszor kacagató helyzet-komikumot teremtenek, nem tagadhatjuk meg e darabtól sem, mely azonban nélkülözi az igazi finom francia esprit s izetlen elménczkedéseivel, félreértés szülte szóelcezeivel nem elégíti ki a humor és szellemesség után szomjazó lelket, hanem inkább az orpheumok legköret érezzük meg magunk körül, hol a bohózat tág köpenye alatt a legvastagabb drastikum, minden jelentőséget és igazi életet nélkülöző képtelenségek rejtőznek. — Szóval a szerző teljesen a legmodernebb iskola híve, darabjában nem tűz ki más cél, mint a jó izléssel hadilábon álló kor közönségét izetlenségekkel mulatni. Azt hiszem — legalább nálunk — nem érte el célját szerző ur, mert ha egyes jeleneteiben megkacagattatta is a közönséget, ennek szívét üresen hagyta s tapsai inkább a szereplőknek, mint magának a darabnak szóltak, melynek meséjével és előadásával következőkben számolunk be.

Lucienne (Markovits) egy csinos fiatal asszony elválk férjétől, Verdisson ügyvédől (Baghy), mert rajtakapta ezt, hogy a párisi Boulevardon egy rózsaszínkalapos hölgyecskével bizalmasan enyelegve sétálgat. Verdisson — a ki melleleg mondván nem Don Juan — nem igen ellenzi a válást, sőt örül, hogy legényszabadságát ismét visszanyeri s szabadon élhet imádottainak.

Ennyi az első felvonás meséje. A következő felvonásban Verdisson ügyvéd urat, már egy elegánsan bebutrozott új irodában találjuk, mely éppen alkalmas arra, hogy új klienseit, Páris szép hölgyeit fogadhassa. Itt jelenik meg Lucienne is, most már De Cleranbois báróné. Verdisson ismét megszereti Lucienet, talán még jobban, mint azelőtt, Lucienne sem idegenkedik első férjétől, kit merő féltékenységből hagyott el és ment a rut, beteges De Cleranbois báróhoz (Ferenczy). Mindketten megbánják régi bűnüket s szenvedélyes szerelemre gyúlnak egymás iránt. De Cleranbois nyolcz napi távollétét éppen alkalmas időnek gondolják, hogy szerelmüknek élhessenek, távol Páris zajától, a kies Costelrasiuban, a jó Evangeline nagynéninél, a ki Verdissonat összeházasította Luciennel. A 3—4. felvonás már Costelrasiuban játszik. Együtt van az elvált férj és feleség, de számításukat megzavarja De Cleranbois báró megérkezése, a ki véletlenül nem utazott el Párisból s a szőszatyár Flouchercoeur kapitánytól (Beznay) megtudja neje kirándulását. Érdekes bonyodalmak, helyzet szülte komikumok következnek ezután, Lucienne asszony végre kijelenti, hogy nem akar tovább De Cleranbois neje lenni, a kívül különben még a házaselet kötelességeit nem is osztotta be s ismét Verdissonné lesz.

Ez a darab meséje röviden. Nincs benne semmi igazi lélektani motívum, semmi indokoltág, a mire építeni lehetne. Jellem komikum helyett inkább a személykomikum jut érvényre, de tagadhatlan, hogy a szerző ügyesen kitudta használni a helyzetet komikus jelenetek megteremtésére.

A darab hatását nagyban emelte a szereplők egyöntetű játéka. Baghy minden tekintetben megfelelt szerepének, ugyszintén Ferenczy, az örökös náthában szenvedő De Cleranbois báró szerepét a közönség sűrű tapsai közt játszották el. Markovits kedves Lucienne volt s vele együtt megérdemelte még a tapsot Breznay és Ebergényiné is.

Általában az előadás jó volt s ennek köszönhető a darab nem várt hatása is.

De azért annyira nem voltunk meghatva, hogy a viszontlátás édes reményével bucsuztunk volna el Octave ur darabjától.

—s—ö.

Régen volt oly zajos estéje színházunknak, mint tegnapelőtt. A Névtelen levelet adták Maurice Desvalieres és Antony Mars ügyes bohózatát, mely fővárosunknak is kedvelt és állandóan reportoiron tartott darabja. A szellemesség hiánya nélkül több benne a komikum, mint a pikanteria, — bár ez utóbbi sem hiányzik. Ujdonság volt fél helyárok mellett, ugy nem csoda, hogy a ház zsufolásig megtelt s csak ugy hangzott a kacagástól. A darab, — mivel nagyon is élénk menetű s a különböző situációk ügyes komplikálására építi a hatást — kifogástalan előadást kíván. Színészeink azonban a két szélsőségbe estek, az aranyos középutat nem tudták sehogysem eltalálni. Az elején nagyon is vontatottan, akadozva indult a darab, nem is említve a Tharaszovits és Markovits téves belépését, szinte attól féltünk, hogy nekünk kell segíteni, a mellett a sugó is derekasan működött. Mindez rossz omen volt. De aztán főleg a félhelyáras közönség felsőbb rétegei (értsd karzat) részéről jövő s mindjobban erősbbödő zajos tetszésnyilvánítások annyira felbátorították színészeinket, annyira belemelegedtek a darabba s oly tulságos fesztelenséggel játszottak, hogy egy kis diskrebb játék bizony nem ártott volna. Jóllehet az a zajos taps és tetszésnyilvánítás korántsem volt általános, de azért színészeink mégis felültek neki s ragadtatták magukat egyre jobban a helytelen irányba, ugy, hogy a művészet határait egészen átlépve, megmutatták, hogy a szó szorosabb értelmében vett komédiázáshoz is értenek. Mivel pedig ebben a hibában többkevesebb minden szereplő beleesett, nem akarunk egyeseket még külön is kiemelni.

CSARNOK.

Ott a legvégén . . .

Ott a legvégén a
Csendes temetőnek,
Hol a kerítésen
A fák átlunónek,

Ott a legvégén, hol
Kicsiny sirhant felett
Hótakart akácza
Dermedt karja mered,

Ott van eltemetve
Óda van letéve
Gyermek álmaimnak
Feledhetlen képe,

A mely olyan szép volt,
Milyen nincsen másik . . .
Fázom is, várom is
A feltámadásig.

Karla Béla.

Tavaszi mesék.

I.

Egyszer a mezei rózsát így szólítja meg a kerti: Mit virulsz te itt? Kinek nyitogatod kelyhedet, hiszen itt senki sem lát? Jösz te a pompás kertekbe, a hol én pompázok, ott sok csudáiód lesz.

Jó atyámfia! ne hívj engemet oda, te a ki teljesen szép vagy ott lakhatol, de én az én szerény külsőmmel, nem oda való vagyok, ottan megvetnének a te kecsedhez szokott szemek. Itten a kevéssel beérő pásztor leány s a vándor megbecsül és kedvel.

Milyen szép is a természet! A tavasz elhozza magával a madarakat, újra felélénkül kis fészük, lesz csicsérgés, szárny csatogás! Ismét halljuk kedves hangjukat, éneküket, mely messze hangzik s oly sokszor felvidítanak. Jobb nekem itt.

II.

Az irigy madarak bevádolták egyszer a fülemilét a sas előtt, hogy az a maga énekével elbűvöli és rabul ejti az embereket. A szárnyasok királya a zajos és egyhangu váddal szemben hirtelen kimondá a számkivetést a legszebben éneklő fejére és a szegény fülemile kénytelen volt a magányban bujdosni, ottan énekelni, ott is többnyire éjszakákon. Az emberek azonban ott is felkeresték őt és még édesebb érzéssel figyeltek a számkivetett dalára, s azóta is folyton oly gyönyörűen énekel, mert tudja, hogy a szerelmesek megértik kis szívének bűját, panaszát örömet, bánatát egyaránt.

*

Az Isten legbölcsebben rendezte azt el, hogy a természet ébredését az érlelő nyár, azt a sárga ősz, majd a nagy pihenés kövesse. Megunnánk az örökös a pompázó tavaszt, s a fülemile éneke sem lenne oly kedves, ha azt mindég hallanánk, ha tavasszal nem mint az ébredő természet biztos hírnökét üdvözlőnk.

Mindennel elárasztotta Isten az embereket és mégis kevés most az elégedett ember, mert mindenki többet kíván, mint a menyinyije van. Fáradtság nélkül szeretnének könnyen élni. Pedig Isten rendelt egyeseket palotákba, másokat kunyhókba. Éppen ugy, mint az egyik rózsát fejedelmi parkba, a másikat utszélre. Palotából sincs száműzve a boldogtalanság és kunyhóban is lakik boldogság.

Csak egyszer mosolyog ránk az ifjúság rózsza hajnala, csak egyszer nyit tarka keblén virágot a tavasz napsugara, a kit bú és szenvedés ért, ne űzze el magától a reményt, hisz a bú sirján még örömvirág fakadhat, hanem hallgassa meg a száműzött fülemile dalát, s kérjen tanácsot az utszéli rózsától, elhagyottnál elhagyatottabbak vannak, a boldogság titka a megeledés.

Falu Kornél.

Hirdetmény

A villanyvilágítási vezetékek érintése életveszélyes; ezen okból figyelmeztetik a közönség, hogy azok bármilyen módon (p. o. kézzel, zászlórudakkal, sárkányokkal stb.) való érintésétől saját érdekében óvakodjék.

Miskolcz, márczius 29.

Lukács, r.-kapitány.

Nyilt-tér.

Köszönet.

Felejthetetlen boldogult atyám elhunyt alkalmából részvétüket oly sokan nyilvánították, hogy képtelen vagyok azt külön-külön megköszönni. Azért ez uton mondok hálás köszönetet úgy a saját, mint édes anyám; valamint fivéreim nevében mindazoknak, a kik ezen családunkat ért szörnyű csapás alkalmával részvétükkel megvigasztalni igyekeztek.

Hochmann Jakab.

RÉVÉSZ SÁNDOR női és férfi divatáru (confectió) terme, Budapest, VII. Csömöri-ut 6.

Maison de Luxe.

Mesteri szabással készítek elegáns öltözéket különleges szövetekből.

Divattermem párisi mintára van berendezve és toilleket kizárólag eredeti modellek után készítek.

Női kalapokat és azok alakítását eredeti modellek mintájára mérsékelt ár mellett eszközölöm.

Alsó (jupon), **Divatkelme**, **Ernyő** (nap és eső), **Fátyol**, **Fehérnemű**, **Férfi kelengye**, **Függöny**, **Fűző**, (mieder), **Gyermek kelengye**, **Illatszert**, **Ingek** (blouse), **Keztyű**, **Mosó** (cretton, batist, de laine), **Nyakdiszek** (jabot), **Női kelengye**, **Selyem- és Szőnyeg-áru** versenymentes beszerzési telepe.

Szigoru üzleti elvek.

Nagyságos Asszonyom!

5-15

Megkülönböztetett tisztelettel van szerencsém nagybecsült tudomására hozni, hogy a **tavaszi újdonságaim megérkeztek.**

Rendkívül nagy súlyt helyezek arra, hogy az előkelő hölgyközönség szükségleteit úgy, mint ez ideig, a jövőben is szigoruan **olcsó szabott árak** mellett a legújabb (heute nouveauté) és legjobb kivitelben beszerezhesse nálam. Daczára az idej nagy áremelkedéseknek, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az idejekorán és nagy mennyiségben eszközölt bevásárlásaim által az összes árukészletemet minden **áremelés nélkül** bocsájthatom forgalomba.

20 koronán felüli rendelményeket bérmentve szállítok; idegen szövetekből is készítek toilleket.

A midőn még az alantiakról szives tudomást venni kegyeskedjék, kérem megtisztelő rendelményeit, melyeknek lelkiismeretes és pontos teljesítéséről ezégem jó hirneve kezeskedik.

Kitűnő tisztelettel

Révész Sándor.

Általános megjegyzések a vidéki megrendelésekre vonatkozólag.

Teljes felelősséget vállalok a nálam vásárolt árukért; meg nem felelőt visszaveszek és kívánatra az érte fizetett összeget is visszatérim.

Levélbeli megrendeléseket lelkiismeretesesen teljesítek.

Választék küldeményeket az összeg előzetes beküldése mellett a kívánt cikkből eszközölöm; meg nem felelő áruért az összeget póstaforudlattal visszaküldöm.

Rendelményeket a beérkezés napján pontosan intézem el.

Mérték után készülő rendelményeket a lehető legrövidebb idő alatt szállítok, a pontosság érdekében mintadarabot kérek.

Mintákat kívánatra bérmentve küldök, de szükségesnek találom a cikket megnevezni, t. i. mily használatra szükségeltetik.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy az itt Miskolczon, ez ideig

„Váncza Emma“

néven nevezett s általános elismerésben részesült

fényképészeti üzletet műtermével

s minden abban az ujkorhoz alkalmazott gazdag berendezésével s helyiségeivel, úgy, a mint az ezideig is állott, az e f. év április hó 1-ső napjától tulajdoni joggal

átvettem

s azt saját nevem alatt eddigi jó hírnevéhez méltóan tovább folytatom.

Úgy a fővárosban, valamint a külföldön, München, Stuttgart, Berlin s más fővárosokban szerzett gazdag tapasztalataim és hosszas tanulmányaim elegendő biztosítékot nyújtanak arra, hogy a nagyérdemű közönség bennem helyezett bizalmának minden tekintetben teljes megalégedésére szolgálhassak.

Ezek után a f. évi április 1-én megnyitott műtermemet becses figyelmükbe s jóakaró pártfogásába ajánlva,

maradok kitűnő tisztelettel

BÁRDOS VILMOS,
fényképész.

Üzletmegnyitás.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség szives tudomására adni, hogy **Erzsébet-tér 1. szám alatt** nsgos Soltész Nagy Kálmán polgármester ur házában (Breuer-palota mellett) a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

női felöltő üzletet nyitottam.

Hosszu évek óta szerzett bő tapasztalataim által törekvésem oda irányul, hogy a n. é. vevőközönségnek szolid, jutányos és pontos kiszolgálat által irántam való bizalmát elnyerhessem.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve, vagyok kiváló tisztelettel

Kohn Fülöp.

Mérték szerinti megrendelések is elfogadtatnak és pontosan eszközöltetnek.

Alulírottak bátorkodunk a nagyérdemű közönség figyelmét.

a Weyrauch Kristóf és Társa-féle gyorsan száradó és szagtalan

BORSZESZ PADLÓFÉNYMÁZRA

felhívni. — Ezen fénymáz a legjobb padlómaázoló szer, gyorsan szárad, szagtalan, igen tartós és mosható is. Kapható tisztán, szín nélkül, továbbá sárga és barna színekben. 1 kilos üveg ára 2 kor. 40 fill., 1/2 kilos üveg ára 1 kor. 30 fill.

Főraktára Miskolcz és vidékére

Weidlich Pál fűszer-, bor- és magkereskedése „a fekete kutya”
MISKOLCZON.

1-12

Tisztelettel *Weyrauch Kristóf és Társa.*

Dunky Fivérek

cs. és kir. udvari fényképészek
Városház-tér 5., óvoda-épület.

Az ujonan épült s minden tekintetben és szakszerűen berendezett

**fényképészeti
műtermünk
megnyilt.**

Megbízásokat elfogadjunk bármily időben d. e. 9-től 12-ig, délután 1-től 4 óráig.

11*

Miskolcz és Vidéke bőripari hitelszövetkezete
mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja.

Van szerencsénk a t. tagokat értesíteni, hogy szövetkezetünk

== BŐR-RAKTÁRA ==

folyó évi április hó elsejével

Kazinczy-utca 21. sz. alatt megnyitott.

Bőrraktárunkban a cipész, csizmadia, szijgyártó, kocsigyártó, könyvkötő és általán minden bőriparos társunk mesterségéhez szükséges

összes anyagok, kellékek

dús, változatos minőségben, előnyös árak mellett beszerezhető.

Bőrraktárunk nyitva van délelőtt fél 7 órától déli 12-ig és délután fél 1 órától esti 8 óráig.

Azon iparostársaink, kik szövetkezetünkbe belépni óhajtanak, e szándékukat helyiségünkben, **Kazinczy-utca 21. sz. a.** bejelenthetik.

Miskolcz, 1900. márczius 31-én.

Tisztelettel

Az igazgatóság.

Sürgőnyczím: BRAUN ARMIN.

Kőbányai Polgári Serfőző r.-t. főraktára

Ezredéves országos kiállításon Budapesten 1896. a legmagasabb kitüntetés az összes versenyző serfőzők között **diszoklevél** a legjobb minőségért.

A n.-é. közönség szives tudomására hozom, miszerint az évek óta vezetésem alatt fennálló *Braun* és *Löwy* cégtársam, néhai Löwy Vilmos úr elhalálozása folytán megszűnt és azt saját nevem

BRAUN ARMIN

törvénszerűleg bejegyzett cég alatt tovább folytatom.

Ez alkalommal van szerencsém a n. é. közönség kitüntető bizalmát megköszönni, kérve, hogy azzal engemet jövőben is megtisztelni kegyeskedjék.

A midőn végül a n. é. közönség figyelmét az általam képviselt *kőbányai „Polgári” sör* kitűnő minőségére és közkedveltségére felhívom, biztosítom előre is a legpontosabb és legszolidabb kiszolgálásomról és vagyok megrendeléseit szívesen várva

teljes tisztelettel

Braun Armin.

„Dupla maláta sör” Szent István védjeggyel állandóan raktáron van.

Telefon összeköttetés.